

Rapport

Datum: 8 juni 2006

Rapportnummer: 2006/197

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (verder: het CBR):

bij het ten uitvoer brengen van de Educatieve Maatregel Alcohol en Verkeer (EMA) geen rekening heeft gehouden met de verhinderdata die verzoeker op 5 januari 2005 heeft doorgegeven;

ondanks het verzoek van verzoeker, de rechterlijke uitspraak op het beroep van verzoeker tegen de beslissing van het CBR van 23 september 2004 op het bezwaarschrift van 24 juni 2004 niet heeft afgewacht maar is overgegaan tot het ten uitvoer brengen van de EMA; en

correspondentie van 9 juli, 10 en 23 september en 15 november 2004 naar het oude adres van verzoeker heeft gestuurd, terwijl verzoeker in het bezwaarschrift van 24 juni 2004 zijn adreswijziging per 1 juli 2004 had doorgegeven.

Beoordeling

Algemeen

Bij besluit van 23 juni 2004 legde het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (verder: het CBR) verzoeker een Educatieve Maatregel Alcohol en verkeer (EMA) op. Bij besluit van 23 september 2004 verklaarde het CBR het bezwaarschrift van verzoeker van 24 juni 2004 tegen het besluit van 23 juni 2004 ongegrond. Op 2 mei 2005 verklaarde de rechtbank het beroep van verzoeker van 25 oktober 2004 tegen het besluit van 23 september 2004 niet-ontvankelijk.

I. Ten aanzien van het geen rekening houden met verhinderdata

Bevindingen

1. Op 15 november 2004 riep het CBR verzoeker op voor een EMA welke op 17 januari 2005 zou starten. Naar aanleiding hiervan liet verzoeker het CBR op 12 december 2004 weten verhinderd te zijn onder andere in de periode 11 tot en met 23 januari 2005. Bij brief van 29 december 2004 deelde het CBR verzoeker mee bij uitzondering bereid te zijn eenmalig uitstel te verlenen en hem opnieuw op te roepen voor een EMA. Met een fax van 5 januari 2005 gaf verzoeker door dat hij was verhinderd in de periode 11 tot en met 23 januari 2005, in de periode van 7 tot en met 11 februari 2005, op 15 en 23 februari en 4 april 2005, en in de periode 27 april tot en met 6 mei 2005. Op 11 januari 2005 riep het CBR verzoeker opnieuw op voor een EMA. Het individuele voorgesprek was gepland op 7 maart 2005 en de cursusdagen waren gepland op 14 en 21 maart en 11 april 2005.

2. Verzoeker klaagt erover dat het CBR bij het ten uitvoer brengen van de EMA geen rekening heeft gehouden met de opgegeven verhinderdata.

3. In reactie op de klacht nam het CBR het standpunt in dat de geplande cursusdagen in de tweede oproep voor een EMA van 11 januari 2005 niet samenvielen met de opgegeven verhinderdata. Het CBR achtte de klacht om die reden ongegrond.

4. In reactie op het standpunt van het CBR liet verzoeker weten dat er onvoldoende recht was gedaan aan zijn argument dat het volgen van de EMA op de geplande dagen voor hem economische schade opleverde omdat hij op die data zijn bedrijf niet zou kunnen uitvoeren.

Beoordeling

5. Uit het onderzoek is gebleken dat de geplande cursusdagen in de tweede oproep voor een EMA van 11 januari 2005 niet samenvielen met de door verzoeker op 5 januari 2005 opgegeven verhinderdata. De klacht mist feitelijke grondslag.

II. Ten aanzien van het ten uitvoer brengen van een EMA terwijl nog niet door de rechter in de aangespannen beroepszaak was beslist

Bevindingen

1. Op 24 juni 2004 maakte verzoeker bezwaar tegen het besluit van 23 juni 2004 waarmee het CBR verzoeker een EMA oplegde. Bij brief van 9 juli 2004 deelde het CBR verzoeker mee dat gelet op het ingediende bezwaarschrift, het CBR had besloten verzoeker nog niet op te roepen voor de EMA. Verzoeker zou weer een oproep voor de EMA ontvangen als het bezwaar ongegrond of niet-ontvankelijk was verklaard.

2. Op 25 oktober 2004 stelde verzoeker beroep in tegen het besluit van 23 september 2004 waarmee het CBR het bezwaarschrift van verzoeker ongegrond verklaarde. Naar aanleiding van de oproep voor een EMA van 15 november 2004 liet verzoeker bij brief van 22 november 2004 het CBR weten dat er geen sprake kon zijn van het verplicht volgen van de EMA zolang er in de beroepsprocedure die verzoeker had ingesteld geen definitieve uitspraak in (hoger) beroep was gedaan.

3. In zijn reactie van 7 december 2004 op verzoekers brief van 22 november 2004 nam het CBR onder meer het volgende standpunt in. In artikel 6:16 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb; zie Achtergrond, onder 1.) is bepaald dat een beroep niet de werking schorst van het besluit waartegen het beroep is gericht. Op grond hiervan mocht het CBR verzoeker voor een EMA oproepen, ook al was er nog niet beslist op zijn beroep.

4. Verzoeker klaagt erover dat het CBR de rechterlijke uitspraak in de beroepsprocedure tegen de beslissing van het CBR 23 september 2004 op het bezwaarschrift van 24 juni 2004 niet heeft afgewacht maar is overgegaan tot het ten uitvoer brengen van de EMA. Hierdoor frustreert het CBR volgens verzoeker de rechtsgang en wordt het recht betekenisloos.

5. In reactie op de klacht nam het CBR het standpunt in dat het verzoek om de uitspraak van de rechtbank af te wachten met een beroep op artikel 6:16 van de Awb niet was gehonoreerd. In de beslissing op bezwaar had een volledige heroverweging plaatsgevonden op grond waarvan het CBR concludeerde dat was voldaan aan de criteria voor het opleggen van een EMA. Voorts was het volgens het CBR een ervaringsfeit dat de behandeling van een beroepsprocedure bij de rechtbank geruime tijd in beslag kan nemen. Gezien het lerend en corrigerend effect van de EMA achtte het CBR het noodzakelijk dat de cursus zo spoedig mogelijk na de laatste alcoholovertreding werd gevolgd.

6. In reactie op het standpunt van het CBR liet verzoeker weten dat de rechtbank in zijn beroepszaak nog geen vier weken na de laatste cursusdag van de EMA uitspraak had gedaan. Van een lange behandelingsduur bij de rechtbank was aldus volgens verzoeker geen sprake. Daarbij zou volgens verzoeker het corrigerend effect van de EMA niet op hem van toepassing zijn.

Beoordeling

7. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. In dit geval betekent dit dat het bestuursorgaan het belang van de tenuitvoerlegging van een genomen besluit moet afwegen tegenover het belang van de burger om hangende een ingesteld beroep geen uitvoering te geven aan dat besluit.

8. Hoofddregel van het bestuursprocesrecht is dat het instellen van bezwaar of beroep de werking van het besluit niet schorst (artikel 6:16 van de Awb; zie Achtergrond, onder 1.) Aanvaardbaar is dat het CBR zelf bepaalt of hangende een bezwaarschrift- of beroepsprocedure het besluit om de EMA op te leggen al dan niet ten uitvoer wordt gelegd (zie Achtergrond, onder 2.).

9. Ten aanzien van het ten uitvoer brengen van een EMA terwijl nog niet door de rechter in de aangespannen beroepszaak was beslist diende het CBR het belang van verzoeker af te wegen tegen het belang dat een EMA vanuit een oogpunt van lerend en corrigerend effect zo snel mogelijk na de constatering van de feiten moet worden ten uitvoer gelegd. Door met het ten uitvoer leggen te wachten totdat de bezwaarprocedure was doorlopen, heeft het CBR voldoende rekening gehouden met het belang van verzoeker. Het belang van snelle tenuitvoerlegging bracht mee dat het CBR in redelijkheid kon besluiten met de tenuitvoerlegging niet te wachten tot de uitspraak van de rechter op het beroep. Indien

verzoeker schorsing wenste van het ten uitvoer brengen van de EMA, dan had hij gebruik moeten maken van de in de Awb opgenomen procedure voor het verkrijgen van een voorlopige voorziening.

10. Al met al moet dan ook worden geoordeeld dat het ten uitvoer brengen van de EMA terwijl nog niet door de rechter in de aangespannen beroepszaak was beslist, niet in strijd is met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

III. Ten aanzien van het toezenden van correspondentie naar het oude adres

Bevindingen

1. In zijn bezwaarschrift van 24 juni 2004 liet verzoeker het CBR weten dat hij met ingang van 1 juli 2004 was verhuisd. Het CBR zond de correspondentie van 9 juli, 10 en 23 september en 15 november 2004 echter naar het oude adres van verzoeker.

2. Verzoeker klaagt erover dat het CBR correspondentie naar zijn oude adres heeft gezonden.

3. In reactie op de klacht liet het CBR weten dat de adreswijziging abusievelijk op een later moment in het systeem van het CBR was gemuteerd waardoor een aantal poststukken naar het oude adres van verzoeker waren gezonden. Het CBR achtte de klacht op dit punt gegrond.

Beoordeling

4. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. In dit geval betekent het vereiste dat het CBR een actueel adressenbestand moet bijhouden van de mensen met wie het correspondeert.

5. Het CBR heeft de adreswijziging niet tijdig gemuteerd. Daarmee heeft het bestuursorgaan gehandeld in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen te Rijswijk, is:

- gegrond ten aanzien van het toezenden van correspondentie naar het oude adres wegens strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De klacht is niet gegrond ten aanzien van het geen rekening houden met verhinderdata en het ten uitvoer brengen van de EMA.

Onderzoek

Op 24 mei 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer G. te Helmond, met een klacht over een gedraging van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen te Rijswijk.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen een specifieke vraag gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het CBR berichtte dat het verslag geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Besluit van de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (het CBR) van 23 juni 2004;
2. Bezwaarschrift van verzoeker van 24 juni 2004;
3. Brief van het CBR aan verzoeker van 9 juli 2004;
4. Brief van het CBR aan verzoeker van 10 september 2004;

5. Besluit van het CBR van 23 september 2004;
6. Brief van het CBR aan verzoeker van 15 november 2004;
7. Brief van verzoeker aan het CBR van 22 november 2004;
8. Brief van het CBR aan verzoeker van 7 december 2004;
9. Brief van verzoeker aan het CBR van 12 december 2004;
10. Brief van verzoeker aan het CBR van 13 december 2004.
11. Brief van het CBR aan verzoeker van 29 december 2004;
12. Brief van verzoeker aan het CBR van 31 december 2004;
13. Brief van verzoeker aan het CBR van 5 januari 2005;
14. Brief van het CBR aan verzoeker van 7 januari 2005;
15. Brief van verzoeker aan het CBR van 8 januari 2005;
16. Brief van het CBR aan verzoeker van 11 januari 2005;
17. Brief van het CBR aan verzoeker van 14 februari 2005;
18. Uitspraak rechtbank 's-Hertogenbosch van 2 mei 2005;
19. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 23 mei 2005;
20. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 22 juni 2005;
21. Brief van het CBR aan de Nationale ombudsman van 27 september 2005;
22. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 7 oktober 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 6:16:

“Het bezwaar of beroep schorst niet de werking van het besluit waartegen het is gericht, tenzij bij of krachtens wettelijk voorschrift anders is bepaald.”

2. Tekst & Commentaar Algemene wet bestuursrecht, 4e druk 2003

Aantekening 1. bij artikel 6:16:

“Met dit artikel wordt de hoofdregel van het bestuursprocesrecht dat het maken van bezwaar of het instellen van beroep geen schorsende werking heeft, vastgelegd. Die hoofdregel, die tegemoet komt aan de eisen van rechtszekerheid en van slagvaardigheid van het openbaar bestuur, is zowel in de oude wetgeving als in de rechtspraak en literatuur aanvaard. Wie de schorsing wenst, zal gebruik moeten maken van de in art. 8:81 e.v. opgenomen procedure voor het verkrijgen van een voorlopige voorziening.”

Aantekening 3. bij artikel 6:16:

“... In de praktijk wordt, als het om een bevoegdheid met beleidsvrijheid gaat, ook aanvaard dat het bestuursorgaan zonder specifieke wettelijke grondslag zelf bepaalt dat hangende een bezwaarschrift- of beroepsprocedure zijn besluit niet ten uitvoer zal worden gelegd of dat het besluit bijvoorbeeld pas zes weken na de bekendmaking van het besluit in werking treedt, tenzij binnen die termijn om schorsing of een voorlopige voorziening is gevraagd. Deze praktijk is niet in strijd met het artikel.”